

Forenede sager C-509/09 og C-161/10

**eDate Advertising GmbH
mod
X og Olivier Martinez
og
Robert Martinez
mod
MGN Limited**

(anmodninger om præjudiciel afgørelse
indgivet af Bundesgerichtshof og af tribunal de grande instance de Paris)

»Forordning (EF) nr. 44/2001 — retternes kompetence og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område — kompetence »vedrørende erstatning uden for kontrakt« — direktiv 2000/31/EF — offentliggørelse af oplysninger på internettet — krænkelse af personlige rettigheder — det sted, hvor skadetilføjelsen er foregået eller vil kunne foregå — ret, der finder anvendelse på informationssamfundstjenester«

Forslag til afgørelse fra generaladvokat P. Cruz Villalón fremsat den 29. marts
2011 I - 10272
Domstolens dom (Store Afdeling) af 25. oktober 2011 I - 10302

Sammendrag af dom

1. *Retligt samarbejde i civile sager — retternes kompetence og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område — forordning nr. 44/2001 — specielle kompetenceregler — kompetence vedrørende erstatning uden for kontrakt — krænkelse af personlige rettigheder gennem indholdet af et internetsted — sted, hvor skadetilføjelsen er foregået — begreb [Rådets forordning nr. 44/2001, art. 5, nr. 3)]*

2. *Retligt samarbejde i civile sager — retternes kompetence og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område — forordning nr. 44/2001 — specielle kompetence-regler — kompetence vedrørende erstatning uden for kontrakt — krænkelse af personlige rettigheder gennem indholdet af et internetsted*
[Rådets forordning nr. 44/2001, art. 5, nr. 3)]
3. *Tilnærmelse af lovgivningerne — elektronisk handel — direktiv 2000/31 — bestemmelser om det indre marked — pligt for medlemsstaterne til ikke at pålægge tjenesteydere strengere krav end kravene i elableringsmedlemsstaten — rækkevidde*
(Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31, art. 3)

1. Den specielle kompetenceregulering, der som en undtagelse til princippet om, at retterne på det sted, hvor sagsøgte har bopæl, har kompetencen, er fastsat i artikel 5, nr. 3), i forordning nr. 44/2001 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område, støttes på, at der foreligger en særlig snæver sammenhæng mellem tvisten og retten på det sted, hvor skadetilføjelsen er foregået, og at denne sammenhæng begrundes, at det er denne ret, der tillægges kompetencen af retsplejehensyn og af hensyn til tilrettelæggelsen af retssagen. Udtrykket »det sted, hvor skadetilføjelsen er foregået« omfatter både stedet for den skadevoldende begivenhed og stedet for skadens indtræden.

Når den fornærmede påberåber sig en krænkelse af en personlig rettighed gennem indholdet af et internetsted, for så vidt som rækkevidden af spredningen principielt er universel, indebærer

vanskeligheden ved at anvende det pågældende skadekriterium om spredning imidlertid, at tilknytningskriterierne må tilpasses, for så vidt som den fornærmede ved en sådan krænkelse kan anlægge sag ved en domstol på grundlag af stedet for skadetilføjelsen i Den Europæiske Union, der forårsages af den pågældende krænkelse.

Henset til, at indvirkningen af et indhold, der offentliggøres på internettet, på en persons personlige rettigheder bedst kan vurderes af retten på det sted, hvor den påståede fornærmede har centrum for sine interesser, er kompetencetildelingen til denne ret i overensstemmelse med retsplejehensyn. Dette sted svarer i reglen til dennes sædvanlige opholdssted, men der kan også være tale om en medlemsstat, hvori denne ikke sædvanligvis

opholder sig, for så vidt som øvrige indier, såsom udøvelsen af erhvervsmæssig aktivitet, kan godtgøre, at der foreligger en særlig tæt tilknytning til denne stat.

Kompetencen for retten på det sted, hvor den påståede fornærmede har centrum for sine interesser, er i overensstemmelse med formålet om kompetencereglernes forudsigelighed ligeledes i forhold til sagsøgte, henset til, at ophavsmanden til skadelig information på tidspunktet for offentliggørelsen af dette kan gøre sig bekendt med centrum for interesser for de personer, der er genstand for denne offentliggørelse af information. Kriteriet om centrum for interesser gør det på én gang let for sagsøgeren at finde den ret, for hvilken sagen kan indbringes, og gør det muligt for sagsøgte på rimelig vis at forudse, for hvilken ret han kan sagsøges.

(jf. præmis 40, 41 og 46-50)

2. Artikel 5, nr. 3), i forordning nr. 44/2001 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område skal fortolkes således, at i tilfælde af en påstået krænkelse af personlige rettigheder gennem indholdet af et internetsted har den person, der føler sig krænkede, mulighed for at anlægge erstatningssag i relation til den fuldstændige skade, som er forårsaget, enten ved retterne i den

medlemsstat, hvor ophavsmanden bag indholdet er etableret, eller ved retterne i den medlemsstat, hvori centrum for dens interesser befinder sig. Denne person kan ligeledes i stedet for en erstatningssag vedrørende den fuldstændige skade anlægge sag ved retterne i hver medlemsstat, på hvis område et offentliggjort indhold er tilgængeligt eller har været tilgængeligt. Disse har alene kompetence i relation til den skade, der er forårsaget på den medlemsstats område, hvor den ret, som sagen er anlagt for, er beliggende.

(jf. præmis 52 og domskonkl. 1)

3. Artikel 3 i direktiv 2000/31 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked skal fortolkes således, at den ikke foreskriver gennemførelse af en særlig kollisionsnorm. Ikke desto mindre skal medlemsstaterne for så vidt angår det koordinerede område med forbehold for de tilladte undtagelser i henhold til betingelserne i direktivets artikel 3, stk. 4, sikre, at yderen af en tjeneste vedrørende elektronisk handel ikke undergives krav, der er strengere end dem, som følger af den materielle ret, der finder anvendelse i denne tjenesteyders etableringsmedlemsstat.

(jf. præmis 68 og domskonkl. 2)